

Æres den som æres bør, men vi skal også huske på: Arkitekturopprøret som bevegelse er det folkelige svaret på et enormt underskudd av skjønnhet i vår tids byggeri. Over hele landet fortsetter det å dukke frem leilighetsblokker, kontorbygninger og kulturhus som er kalde, harde, kasseaktige og uinspirerende. Vi vet at fasader uten menneskelig skala og detaljering skaper stress og urofølelser hos dem som går forbi, at generisk arkitektur ødelegger stedsfølelsen, og at altfor mange utbyggere velger profitt fremfor å skape gode møtesteder.

Våre bestemmelser sier ganske enkelt at "Grøssmedaljen skal tildeles et nybygg som skjemmer sine omgivelser." Vi hadde altfor mange kandidater til denne prisen, og konkurransen har holdt seg skarp blant mange av dem helt til stemmegivningen stengte tidligere i dag.

Dagens vinner skiller seg likevel ut. Den har en skalaløs utforming og vilje til å dominere omgivelsene, men gjør seg på ingen måte fortjent til all oppmerksomheten den krever. Fasadene er rotete, men samtidig gørrkjedelige. Det finnes ingen referanser til den vakre lokale byggeskikken, men heller ingen generelle klassiske prinsipper som kunne hjulpet til med å menneskeliggjøre disse beistene.

(Dramatisk lesning av Macbeths møte med de tre heksene.)

For fargeløshet!

For mangel på tak og mangel på sokkel!

For fraværet av symmetri, utsmykning og myke former!

... utdeles årets Grøssmedalje til DE TRE SØSTRE I KANALBYEN, KRISTIANSAND

(Applaus og buing, vi holder opp medaljen.)

Vær så god, kom opp! Kom igjen! Hvor er NAVN PÅ ARKITEKT OG UTBYGGER?
Ikke det?

De er ikke her, så overraskende. Vi får overlevere det neste gang vi skal på studietur til Kardemommeby!

(Går ned og overlater scenen til neste innslag.)